

c. Nedskæring af de militære budgetter og bevillinger. De frigjorte midler anvendes til fredelige formål, herunder til økonomisk og teknisk bistand til udviklingslandene.

3. Stadium.

a. Fuldstændig afskaffelse af konventionelle styrker.

b. Indstilling af våbenproduktion og tilintetgørelse af alle lagre.

c. Forpligtelse til at stille politistyrker til rådighed for sikkerhedsrådet.

Det amerikanske nedrustningsforslag, der er dateret 18. april 1962, bygger på det nedrustningsforslag, som præsident Kennedy forelagde FN's plenarforsamling den 25. september 1961.

Forslaget kan resumeres således:

Nedrustningen må gå hånd i hånd med en *styrkelse af det fredsbevarende maskineri*: Instituering af en procedure for afgørelse af internationale tvistigheder, effektive arrangementer for at opretholde freden i overensstemmelse med principperne i FN-pagten, herunder oprettelse af en fredsstyrkeinden for De forenede Nationer. Nedrustningen skal i øvrigt gennemføres således, at den bliver *balanceret*, d. v. s. at ingen stat opnår militære fordele under nedrustningsprocessen, at der bliver *effektiv verifikation* af nedrustningsforanstaltningerne, at *De forenede Nationers styrkes*, efterhånden som rustningerne reduceres, og at overgangen fra et stadium til det næste finder sted, når foranstaltningerne i det foregående stadium er bragt til udførelse og verificeret, og når alle arrangementer for det næste stadium er rede til at fungere. Der er taget stilling til *Kina-problemet* derved, at alle militært betydende stater skal have tilsluttet sig traktaten, før stadium 2 iværksættes.

Med hensyn til *kontrollspørgsmålet* foreslås som en nydannelse et progressivt, zonalt inspektionsarrangement, jfr. nedenfor.

Forslaget forudsætter nedrustningsprocessen gennemført i 3 stadier. *Stadium 1.* tager sin begyndelse, når De forenede Stater, USSR og „sådanne andre stater, som der kan opnås enighed om“, har ratificeret traktaten. *Stadium 2* træder i kraft, når alle militært betydende stater har ratificeret traktaten. *Stadium 3* påbegyndes, når

alle stater, der råder over væbnede styrker og militære rustninger, har tilsluttet sig traktaten.

1. Stadium (varighed 3 år)

a. Visse af signatarmagterne (stormagterne) reducerer deres eksisterende krigsmateriel med 30 pct. i forhold til de på en nærmere aftalt dato eksisterende kvanta. Reduktionen vil komme til at gælde enhver form for våben, altså også fremføringsmidlerne for kernevåben, inden for nærmere fastslåede kategorier.

De under stadium I eliminerede våben deponeres under overvågelse af en international nedrustningsorganisation for senere at ødelægges eller overføres til fredelige formål. Der vil blive taget stilling til *produktionsbegrænsning* inden for de samme kategorier.

b. De forenede Stater og Sovjetunionen skal reducere deres *væbnede styrker* til 2,1 mill. mand hver; andre signatarmagter skal principielt reducere deres væbnede styrker til 100.000 mand eller 1 procent af befolkningen, dog at mandskabsstyrkerne ikke må overstige størrelsen af mandskabsstyrkerne ved traktatens indgåelse.

c. *Produktion af spalteligt materiale* til våbenbrug skal indstilles, og signatarmagterne påbegynde overførslen af nærmere aftalte kvantiteter uranium 235 fra tidligere produktion til fredelige formål.

d. Atommagterne må ikke overføre *kontrol med atomvåben* til ikke-nukleare stater og må ikke bistå ikke-nukleare stater i fremstillingen af atomvåben.

e. Der indføres *forbud mod afprøvning af atomvåben* under effektiv international kontrol. Alle muligheder for reduktion af atomvåbenlagre og lagre af kemiske og biologiske våben overvejes.

f. For at mindske risikoen for krig ved uheld eller fejlbedømmelse skal traktatparterne på forhånd give hinanden og nedrustningsorganisationen notifikation om alle større militære bevægelser og manøvrer samt tillade oprettelse af observationsposter f. eks. i større havne, jernbaneknudepunkter, flyvebaser etc. Efter aftale skal der kunne etableres yderligere observationsarrangementer. Endvidere skal parterne forpligte sig til at udveksle militærmissioner samt til at etablere hurtige og pålidelige kommunikationsforbindelser mellem statscheferne